

UOHSX00AH6KX

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0119/2017/VZ-27138/2017/323/EBr

Brno 20. září 2017

V řízení o rozkladu ze dne 13. 7. 2017, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 18. 7. 2017, který podal navrhovatel –

- **KINOEXPORT s.r.o.**, IČO 25315943, se sídlem Korytná 382, 687 52 Korytná, ve správním řízení zastoupený na základě plné moci ze dne 24. 5. 2017 JUDr. Petrem Poledníkem, advokátem, se sídlem Příkop 4, 604 12 Brno,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0239/2017/VZ-19316/2017/523/HVo ze dne 29. 6. 2017, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **statutární město Olomouc**, IČO 00299308, se sídlem Horní náměstí 583, 779 00 Olomouc, učiněných ve veřejné zakázce s názvem „**Dodávka křesel pro Moravské divadlo Olomouc**“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 10. 3. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 13. 3. 2017, pod ev. č. Z2017-006424, a v Úředním věstníku Evropské Unie uveřejněno dne 14. 3. 2017, pod ev. č. 2017/S 051-093705, jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- **HOKO-VH s.r.o.**, IČO 26918862, se sídlem Vlčnov 666, 687 61 Vlčnov,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0239/2017/VZ-19316/2017/523/HVo ze dne 29. 6. 2017

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle ustanovení § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), obdržel dne 22. 6. 2017 návrh navrhovatele – KINOEXPORT s.r.o., IČO 25315943, se sídlem Korytná 382, 687 52 Korytná (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele – statutární město Olomouc, IČO 00299308, se sídlem Horní náměstí 583, 779 00 Olomouc (dále jen „**zadavatel**“), při zadávání veřejné zakázky „Dodávka křesel pro Moravské divadlo Olomouc“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 10. 3. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 13. 3. 2017, pod ev. č. Z2017-006424, a v Úředním věstníku Evropské Unie uveřejněno dne 14. 3. 2017, pod ev. č. 2017/S 051-093705 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Navrhovatel ve svém výše specifikovaném návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**návrh**“) napadal rozhodnutí o výběru dodavatele na veřejnou zakázku, když se domníval, že vybraný uchazeč – HOKO-VH s.r.o., IČO 26918862, se sídlem Vlčnov 666, 687 61 Vlčnov (dále jen „**vybraný uchazeč**“), nemohl splnit zadávací podmínky stanovené zadavatelem v souladu se specifikací křesel, jejichž výroba a dodání byly součástí plnění veřejné zakázky tak, jak bylo zadavatelem požadováno a křesla vybraného uchazeče tedy neměla být vůbec hodnocena. Navrhovatel tak usuzuje zejména z toho, že na vítězných křeslech vybraného uchazeče absentují prvky stanovené zadavatelem.

II. Napadené usnesení

3. Dne 30. 6. 2017 vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S0239/2017/VZ-19316/2017/523/HVo ze dne 29. 6. 2017 (dále jen „**napadené usnesení**“).
4. Výrokem napadeného usnesení Úřad zastavil správní řízení podle § 257 písm. d) zákona, neboť k návrhu navrhovatele nebyl připojen doklad o doručení námitek zadavateli.
5. V odůvodnění napadeného usnesení Úřad konstatoval, že navrhovatel učinil přílohou návrhu též kopii rozhodnutí o námitkách ze dne 8. 6. 2017, která obsahuje mj. deklaraci zadavatele o okamžiku doručení námitek. Zákonodárce však v ustanovení § 251 odst. 1 zákona výslovně uvedl požadavek, že přílohou návrhu má být doklad o doručení námitek. K tomu Úřad konstatoval, že je zřejmé, že je nutno rozlišovat mezi písemnostmi, která obsahuje text

rozhodnutí o námitkách, a dokladem o doručení námitek, když tento je nutno vnímat jako určitý záznam, který prokazuje určité skutečnosti. I přesto, že rozhodnutí o námitkách obsahuje informaci o okamžiku doručení námitek, prokázání této skutečnosti není možné ponechat pouze na tvrzení strany, resp. takové tvrzení nemůže dle Úřadu zákonem požadovaný doklad nahradit.

6. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatoval, že návrh navrhovatele nenaplnil všechny zákonné požadavky, když v rozporu s § 251 odst. 1 zákona nebyl součástí návrhu doklad o doručení námitek zadavateli.

III. Námitky rozkladu

7. Dne 18. 7. 2017 obdržel Úřad rozklad navrhovatele ze dne 13. 7. 2017 proti napadenému usnesení. Ze správního spisu vyplývá, že napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 3. 7. 2017. Navrhovatel podal rozklad v zákonné lhůtě.
8. Navrhovatel v rozkladu namítá, že napadené usnesení je nesprávné a nezákonné, přičemž Úřad dle názoru navrhovatele neměl důvod k zastavení správního řízení, když ze všech skutečností v návrhu uvedených bez pochyb vyplývá, že námitky byly zadavateli doručeny dne 26. 5. 2017.
9. Řádné doručení námitek dne 26. 5. 2017 prokazuje navrhovatel doložením rozhodnutí o námitkách, kde je na straně 1 výslovně uvedeno, že *„[d]ne 26. 5. 2017 byly zadavateli ... doručeny námitky proti rozhodnutí o výběru“*. Dále toto doručení vyplývá dle navrhovatele z předloženého potvrzení o doručení návrhu zadavateli a v neposlední řadě také ze samotného faktu, že zadavatel námitky projednal a následně o nich rozhodl, neboť pokud by tyto nebyly doručeny včas, zadavatel by je jistě odmítnul.
10. Navrhovatel dále rozporuje také výklad ustanovení § 257 písm. d) zákona, když namítá, že tento je činěn značně restriktivně a v rozporu s ustanovením § 2 odst. 2 a odst. 4 a zároveň § 3 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **„správní řád“**). Dle navrhovatele totiž jazykovým výkladem slova „doklad“ lze dovodit, že se jedná o osvědčení, či potvrzení určité skutečnosti, což navrhovatel prokázal a osvědčil informacemi poskytnutými v podaném návrhu, kdy tyto tvoří souvislý ucelený řetězec průkazných informací o tom, že námitky byly zadavateli doručeny dne 26. 5. 2017. Samotná doručka je dle navrhovatele dokladem, který je možné nahradit jinými informacemi prokazujícími doručení námitek zadavateli.
11. Závěrem rozkladu navrhovatel konstatuje, že nepřiléhavé jsou i odkazy Úřadu v bodě 20 odůvodnění napadeného usnesení, neboť popisovaná rozhodnutí nevycházejí ze shodného skutkového stavu věci, kdy aktuální situace navrhovatele je situací zcela odlišnou.

Závěr rozkladu

12. Z výše uvedených důvodů navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání a rozhodnutí.

IV. Řízení o rozkladu

13. Úřad neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

14. Dne 25. 7. 2017 doručil zadavatel Úřadu své vyjádření k rozkladu navrhovatele, v němž se ztotožnil se závěrem Úřadu o zastavení správního řízení, neboť konstatoval, že zcela určitě nelze přijmout navrhovatelův výklad, že doklad o doručení námitek zadavateli mohou nahradit „*podklady, které v uceleném řetězci lze označit za doklad*“. Z dokladu totiž dle zadavatele musí být jednoznačně zřejmé včasné a řádné doručení námitek zadavateli. S ohledem na to, že dle zadavatele nebyl uvedený doklad Úřadu doručen, nemůže argumentace navrhovatele v tomto případě obstát.

Stanovisko předsedy Úřadu

15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného usnesení v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
16. Úřad tím, že napadeným usnesením rozhodl tak, že správní řízení podle § 257 písm. d) zákona zastavil, neboť k návrhu navrhovatele na zahájení správního řízení nebyl připojen doklad o doručení námitek zadavateli, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného usnesení a zamítnutí rozkladu navrhovatele.

V. K námitkám rozkladu

17. Náležitosti řádného návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele upravuje § 251 odst. 1 zákona tak, že „*návrh musí vedle obecných náležitostí podání stanovených správním řádem obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Navrhovatel je povinen k návrhu připojit v elektronické podobě písemné důkazní prostředky, jejichž provedení navrhl, nejsou-li součástí dokumentace o zadávacím řízení. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 255 odst. 1 nebo 2 a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli.*“
18. V případě, že návrhu chybí kterákoliv náležitost dle § 251 odst. 1 zákona, pak je třeba takový návrh považovat za vadný. Vady návrhu představují obligatorní zákonný důvod pro zastavení řízení. Úřad zahájené řízení ve smyslu § 257 zákona zastaví, pokud „*a) návrh neobsahuje obecné náležitosti podání stanovené správním řádem nebo označení zadavatele nebo v něm není uvedeno, čeho se navrhovatel domáhá, nebo k návrhu není připojen doklad o složení kauce ve výši podle § 255 odst. 1 nebo 2 a navrhovatel tyto nedostatky návrhu ve lhůtě stanovené Úřadem neodstranil*“. Úřad zahájené řízení ve smyslu § 257 písm. d) zákona rovněž zastaví, aniž by navrhovatele vyzýval k odstranění vad podání v případě, že „*d) k návrhu zasílanému Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku není připojen doklad o doručení námitek zadavateli*“.

19. Ze shora uvedeného plyne, že Úřad je povinen rozlišovat mezi vadami odstranitelnými a neodstranitelnými a z hlediska toho, o jakou vadu se jedná, postupovat v zásadě dvěma možnými způsoby. V případě odstranitelné vady Úřad vyzve (ve smyslu § 37 odst. 3 a § 45 odst. 2 správního řádu) navrhovatele k jejímu odstranění v dodatečně poskytnuté lhůtě. V případě, že se však jedná o vadu neodstranitelnou, Úřad může toliko zahájené správní řízení zastavit pro vady podání, neboť zde není dán prostor pro nápravu takového nedostatku ze strany navrhovatele.
20. K této problematice považuji za nutné podotknout, že ustanovení § 251 odst. 1 zákona bylo v téměř totožném znění upraveno i v nyní již derogovaném zákoně č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), a to v ustanovení § 114 odst. 3 ZVZ. Stejně tak institut upravující zastavení řízení pro vadu návrhu v podobě nepřipojení dokladu o doručení námitek zadavateli (§ 257 zákona) byl upraveno taktéž v ZVZ, a to v § 117a.
21. Vzhledem k výše uvedenému lze tedy pro výklad účelu ustanovení § 251 odst. 1 a ustanovení § 257 zákona, vyjít z důvodové zprávy k zákonu č. 40/2015 Sb., kterým se mění ZVZ, který s účinností od 6. 3. 2015 změnil mimo jiné i § 114 a § 117a zákona (dále jen „**novela zákona**“). Důvodová zpráva k novele zákona ve vztahu ke změně § 117a zákona výslovně uvádí, že *„nově je také koncipován důvod pro zastavení správního řízení, kdy v tomto ustanovení specifikované vady návrhu jsou vadami neodstranitelnými, což má za následek zastavení správního řízení. Smyslem je posílení odpovědnosti navrhovatele za jeho podání, kdy již před podáním návrhu ví, jaké náležitosti musí jeho návrh splňovat. S ohledem na důraz, který je kladen na rychlost správního řízení týkajícího se přezkumu veřejných zakázek, se jeví nezbytné, aby správní řízení, které je zahájeno i na základě vadného návrhu (toliko neběžela lhůta pro vydání rozhodnutí), nebylo zbytečně (a mnohdy obstrukčně) protahováno ze strany navrhovatelů na úkor postupu zadavatelů v rámci zadávacího řízení. Jde o standardní požadavky na navrhovatele, kterému je ze zákona zřejmé, že mimo jiné má spolu s návrhem složit kauci v předepsané výši či že má jednoznačně uvést, v čem spatřuje porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech.“*
22. V návaznosti na výše uvedené akcentuji, že novela ZVZ přenášela a současně tedy i nový zákon přenáší na navrhovatele větší odpovědnost za řádnost návrhu a dodržení všech formálních náležitostí, jejichž nesplnění spojuje přímo či nepřímo s právním následkem zastavení řízení. Se zvyšujícími se nároky na formální stránku návrhu pak nepochybně rostou též požadavky na formu jednotlivých náležitostí. Náležitosti musí mít takovou podobu a kvalitu, aby mohl Úřad bez důvodné pochybnosti posoudit na základě podaného návrhu jeho úplnost, stejně jako platnost a průkaznost dokládáných skutečností.
23. Povinné náležitosti návrhu dle zákona přitom nejsou vyžadovány nijak svévolně. Díkce splnění všech náležitostí již při zahájení správního řízení sleduje legitimní účel, reprezentovaný především prevencí vedení nedůvodných a neoprávněných správních řízení. Za splnění všech formálních náležitostí návrhu jako nezbytné podmínky pro vedení správního řízení pak odpovídá navrhovatel, neboť k jeho žádosti je správní řízení zahajováno a vedením správního řízení může současně dojít k omezení práv dalších účastníků.
24. Samotný doklad o doručení námitek zadavateli má stěžejní význam pro zákonnost správního řízení, neboť představuje kruciólní okolnost pro posouzení přípustnosti podaného návrhu

z hlediska obligatorního a řádného předchozího využití institutu námitek a dále pro stanovení počátku běhu lhůty, po kterou zadavatel nesmí (ve smyslu § 246 odst. 1 písm. d) zákona) v případě podání návrhu uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky. Za zákonnost správního řízení a jeho vedení v souladu se zásadou hospodárnosti a efektivnosti odpovídá Úřad, který je k zajištění účelu řízení oprávněn, pro zahájení řízení, potažmo vydání závazného rozhodnutí, požadovat po navrhovateli kvalifikované podklady. Klade-li tedy zákon odpovědnost za prokázání doručení námitek zadavateli na navrhovatele, je navrhovatel povinen již při podání návrhu předložit způsobilý doklad o doručení.

25. V návaznosti na výše uvedené a zároveň s ohledem na námitku navrhovatele, že informaci obsaženou v rozhodnutí o námitkách lze označit za doklad prokazující doručení námitek sdělují, že Úřad je oprávněn a povinen v mezích zákona a v rámci výkonu své pravomoci akceptovat jen takové podklady, které umožňují objektivní posouzení skutečností, jichž jsou nositeli. Za této situace se plně ztotožňují s odůvodněním napadeného usnesení, v němž Úřad shledal, že neověřená informace o datu doručení námitek obsažená v rozhodnutí zadavatele o námitkách takovýmito požadavkům vyhovět nemůže, což dále blíže odůvodňují.
26. Navrhovatel uvádí, že vzhledem k jazykovému výkladu „dokladu o doručení námitek“ lze dovodit, že se jedná o osvědčení či potvrzení určité skutečnosti, přičemž v tu chvíli by zákonným nárokům měla vyhovět již navrhovatelem předložená neověřená informace o datu doručení v rozhodnutí zadavatele o námitkách.
27. K uvedené námitce předesílám, že doklad o doručení jako povinná náležitost návrhu nepředstavuje skutečnost, která by měla být primárně předmětem dokazování v průběhu správního řízení, když zákon vyžaduje, aby doručení námitek zadavateli bylo postaveno najisto již při podání návrhu.
28. Z hlediska povahy právního úkonu neověřenou informaci obsaženou v rozhodnutí o námitkách za doklad o doručení považovat nelze, neboť představuje co do objektivní sdělení toliko výpověď účastníka správního řízení. K tomu doplňuji, že případná nepravdivost údaje, který je obsažen v rozhodnutí o námitkách, ať již záměrná či neúmyslná, není pro zadavatele spojena s přímými nepříznivými právními následky, když uvedení data doručení námitek nepatří ani k povinným náležitostem předmětného právního úkonu. Pokud by pak v průběhu správního řízení vyšla najevo chybnost této informace o datu doručení a navrhovatel by nemohl doručení námitek zadavateli prokázat jiným způsobem, mohla by taková situace vést nejen k nejistotě o běhu zákonných lhůt, ale v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení též k vedení, potažmo zastavení neoprávněného správního řízení v jeho pozdějších fázích.
29. Nelze přehlédnout, že informace o datu doručení námitek zadavateli uvedená v rozhodnutí zadavatele o námitkách nevypovídá ani o žádném způsobu doručení, jehož známost umožňuje též případné pozdější ověření pravosti dokladu o doručení. Účelem prokázání dokladu o doručení totiž není jen deklarace skutečnosti, že měl zadavatel možnost se s obsahem námitek navrhovatele seznámit, ve vztahu ke které by se prohlášení zadavatele o obdržení námitek mohlo jevit jako dostačující, ale zejména osvědčení oprávněnosti zahajovaného správního řízení a určení počátku běhu zákonem stanovených lhůt. Ve vztahu k druhému jmenovanému účelu pak musím považovat též požadavek na zřejmost způsobu

doručení z předkládaného dokladu o doručení za legitimní a plně v souladu se smyslem zákonné úpravy.

30. Ke vztahu informace o datu doručení námitek zadavateli a potvrzení zadavatele o přijatém podání, vyznačeném na opisu námitek, uvádím, že ze strany zadavatele se jedná o odlišné právní úkony. Potvrzení zadavatele, potažmo jeho podatelny o převzetí písemnosti včetně uvedení jeho data při osobním doručení má ryze formální povahu a představuje jediný účel takového právního úkonu. Navrhovatel má možnost bezvadnost takto přijatého potvrzení bezprostředně ověřit a s vědomím povinnosti disponovat validním dokladem o doručení, případně učinit kroky k nápravě. Naproti tomu primárním účelem rozhodnutí o námitkách je vypořádání tvrzené nezákonnosti zadávacího řízení. K nedostatku průkaznosti informace o datu doručení námitek uvedené v rozhodnutí o námitkách doplňuji, že pokud by zadavatel z jakéhokoliv důvodu uvedl chybné datum doručení námitek a rozhodl o jejich odmítnutí pro opožděnost, navrhovatel by bez řádného objektivního dokladu o doručení námitek neměl proti tvrzení zadavatele efektivní prostředek obrany.
31. K výše uvedenému shrnuji, že rozdíl mezi dokladem o doručení námitek a neověřenou informací obsaženou v rozhodnutí zadavatele o námitkách je dán povahou úkonu zadavatele, když potvrzení o způsobu a přesném časovém okamžiku doručení námitek disponuje na rozdíl od výpovědi účastníka správního řízení ve formě neověřené informace obsažené v rozhodnutí o námitkách, formální, objektivní hodnotou. Pro úplnost podotýkám, že chybnost předmětné neověřené informace by mohla vyplývat též z nesprávné interpretace právních předpisů vztahujících se ke stanovení okamžiku doručení, přičemž jak již bylo naznačeno výše, právní skutečnost doručení námitek zadavateli musí být objektivně osvědčena již při zahájení řízení, když zákon odpovědnost za prokázání této skutečnosti přenáší na navrhovatele.
32. Námitku navrhovatele, že informace uvedená v rozhodnutí zadavatele o námitkách představuje způsobilý doklad o doručení, jsem tedy nucen, stejně jako tvrzení, že datum doručení námitek zadavateli je prokázáno i tím, zadavatel včas podané námitky projednal a následně o nich rozhodl, odmítnout jako nedůvodnou. V ostatním a v podrobnostech pak odkazuji na napadené usnesení, v němž byla námitka navrhovatele rovněž v dostatečném rozsahu vypořádána (zejména v bodech 11. - 15. odůvodnění napadeného usnesení).
33. Navrhovatel dále v rozkladu uvádí, že výklad ustanovení § 257 písm. d) zákona je Úřadem činěn značně restriktivně a v rozporu s ustanovením § 2 odst. 2 a odst. 4 správního řádu a zároveň v rozporu s ustanovením § 3 správního řádu.
34. Co se týká navrhovatelem namítaného porušení § 2 odst. 2 správního řádu, uvádím, že tato námitka nemůže obstát zejména z toho důvodu, že Úřad na žádném místě napadeného usnesení závazně neurčil navrhovateli, jakým způsobem měl námitky doručovat či v jaké formě měl mít k návrhu přiložený doklad o doručení námitek zadavateli. Naopak mám za to, že Úřad aplikoval příslušná zákonná ustanovení nejen zcela v souladu s jejich zněním, ale i v souladu se smyslem a účelem zákona, k čemuž odkazuji na předchozí obsah odůvodnění tohoto usnesení.
35. K namítanému porušení § 2 odst. 4 správního řádu uvádím, že navrhovatel v rozkladu neuvedl jedině rozhodnutí Úřadu, v němž by ve skutkově shodném či podobném případě Úřad rozhodl jinak než v napadeném usnesení a zároveň ani neuvedl, proč má za to, že

aktuální situace navrhovatele je situací zcela odlišnou od Úřadem, v bodě 20 odůvodnění napadeného usnesení, odkazovaných rozhodnutí. Mám za to, že rozhodovací praxe Úřadu je v daném případě konstantní, což dokládají kupříkladu rozhodnutí vydaná ve správních řízeních vedených pod sp.zn. ÚOHS-R380/2015/VZ, ÚOHS-S0739/2015/VZ, ÚOHS-S0010/2016/VZ či ÚOHS-S805/2015/VZ. Ani tuto námitku navrhovatele tedy neshledávám důvodnou.

36. Co se týká rozkladem namítaného zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, uvádím následující. Úřad před samotným zjišťováním stavu věci přezkoumává, zda jsou splněny podmínky pro vedení řízení. Vzhledem k tomu, že tyto díky nedoložení dokladu prokazujícího doručení námitek zadavateli k návrhu splněny nebyly, Úřad správní řízení ve smyslu § 257 písm. d) zákona zastavil a k samotnému zjištění skutkového stavu věci tedy věcného posouzení obsahu návrhu ani nepřistoupil. Nutno dodat, že okolnosti mající za následek zastavení správního řízení, tedy nedostatky návrhu navrhovatele Úřad zjistil dostatečně a správně, aniž by o těchto zjištěních byly důvodné pochybnosti. Ani tuto námitku navrhovatele tedy neshledávám důvodnou.
37. Vzhledem k tomu, že nebyly naplněny procesní podmínky pro vedení správního řízení, shrnuji, že Úřad postupoval plně v souladu s dikcí a smyslem zákona, neboť zákon na navrhovatele klade jednoznačné požadavky v takovém rozsahu, aby mohl Úřad již jen na základě podaného návrhu rozhodnout, zda se tímto návrhem bude věcně zabývat.
38. V daném případě je podstatné si uvědomit, že existují proti sobě stojící principy dobré správy a možnosti přístupu ke správnímu orgánu a na druhé straně zásada účelnosti a efektivnosti správního řízení. V rozhodovaném případě je na účastníkovi řízení, aby naplnil náležitosti návrhu, který k Úřadu podává, a to s tím důsledkem, že pokud tyto náležitosti nenaplní, dojde k zastavení správního řízení. Za situace, kdy navrhovatel svoji povinnost nesplní, nelze jeho povinnost přenášet na Úřad, neboť by tím došlo k porušení zásady efektivnosti a účelnosti správního řízení, tedy účelu, jež je předmětnou zákonnou úpravou sledován.
39. Považuji za důležité poukázat na skutečnost, že Úřad navrhovateli neubral ani neztížil jeho právo podat návrh na přezkoumání úkonů zadavatele v zadávacím řízení na veřejnou zakázku, ani mu neumenšil jeho procesní práva. Je zcela zřejmé, že navrhovateli nic nebránilo, aby podal návrh řádně a včas v souladu s tím, co po něm požaduje zákon. Pokud ovšem navrhovatel podal návrh, který byl stížen neodstranitelnou vadou, neboť k němu nebyl přiložen doklad o doručení námitek, pak se sám vystavil následku, který zákon předpokládá, tedy že bude správní řízení zastaveno. Za takové situace Úřad nebyl oprávněn věcně přezkoumat podaný návrh, a to v důsledku jednání navrhovatele.
40. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem přezkoumal zákonnost napadeného usnesení, jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když napadené usnesení jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně přezkoumal obsah návrhu navrhovatele, uvedl a srozumitelně odůvodnil úvahy, na jejichž základě došel k závěrům rozhodnutí, uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.

41. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když zastavil správní řízení podle § 257 písm. d) zákona, neboť k návrhu nebyl připojen doklad o doručení námitek zadavateli, čímž byly splněny zákonem stanovené podmínky pro zastavení řízení.

VI. Závěr

42. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu.
43. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále nelze odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. JUDr. Petr Poledník, Příkop 4, 604 12 Brno
2. statutární město Olomouc, Horní náměstí 583, 779 00 Olomouc
3. HOKO-VH s.r.o., Vlčnov 666, 687 61 Vlčnov

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy